

ZIMNÉ ZAMRZNUTIE – DUCHOVNÉ CVIČENIA

26.-31. december 2022

**„NEPRIŠIEL SOM VOLAŤ SPRAVODLIVÝCH,
ALE HRIEŠNIKOV“**

(Mt 9,13)

Prijmi dar milosti a raduj sa zo života...

NESÚDENIE DRUHÝCH... (ANI SEBA)...

„Svetlo prišlo na svet,
a ľudia milovali tmu viac ako svetlo.“
(Jn 3,19)

„Nepripodobňujte sa tomuto svetu,
ale **premeňte sa obnovou zmýšľania**,
aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa,
čo je dobré, milé a dokonalé.“
(Rim 12,2)

„Zmýšľať podľa Ducha je život a pokoj.“
(Rim 8,6)

„Milosrdenstvo... pokoj... láska v hojnosti.“
(Júd 1,2)

Chcem, **aby si sníval sen o ľudskosti** – s použitím zdravého rozumu a zároveň s láskou. **Abyste sa radoval zo života, aby si si užíval život** - s láskou a odvahou riskovať - **aby si sa rozhodol pre svoje poslanie vo svete**, a najmä - **aby si konal dobro** (aspoň trošku ;-)

Ježiš žil jednoduchým životom = putoval, uzdravoval, potešoval, hlásal myšlienky Evanjelia - Radostnej zvesti o Božej milosrdnej láske.

Mnohí kresťania (možno aj vrátane teba) **spadli do pasce moralizovania**. Je dôležité sa odtiaľ vyhrabať a vzdať sa súdenia druhých (a životných okolností iných ľudí). **Moralizovanie vlastne znamená, že „JA (sebe-stredný narcis) som lepší ako TY (úbožiak), ktorého odsudzujem - pretože nežiješ a nekonáš tak, ako si JA predstavujem“**. Je to namyslené a hlúpe! A je to v úplnom rozpore s duchom Evanjelia.

Ak moralizuješ, môžeš sa síce odvolávať na nejaké morálne príručky či katechizmy, ale aj tak - **nikdy nemôžeš poznať všetky okolnosti života druhého človeka**, jeho motivácie či jeho vnútorné zranenia, jeho životné fázy rastu alebo úpadku, fázy radosti či smútku, fázy mladíckej naivity či zrelej múdrosti, v ktorej sa momentálne nejaký človek nachádza. A taktiež - **tvoj pohľad na druhého môže byť úplne skreslený** tvojou vlastnou (možno mylnou) predstavou o živote, o viere, o náboženstve, o ľuďoch, tiež môže byť ovplyvnený tvojimi zraneniami, tvojimi komplexami, tvojimi skrytými túžbami, tvojím egoizmom...

Čím viac niekto skutočne miluje, tým viac druhému človeku „odpúšťa“, že je taký, aký je. Čiže nesúdi, a skôr sa snaží druhého človeka inšpirovať k láske a dobru, k obráteniu a rastu – a to najmä svedectvom vlastného života.

Samozrejme každý z nás môže druhému vyjadriť, že sa mu niečo nezdá, nepáči, môže povedať slobodne svoj názor - ale bez súdenia a odsúdenia! Čiže **s láskou a ohľaduplnosťou.** A s tým, že **necháme druhému človeku slobodu žiť tak, ako chce = necháme ho robiť jeho vlastné rozhodnutia** (aj keď sa nám to nemusí páčiť). Pretože **každý dospelý človek zodpovedá za svoj život sám.** Koľko vzťahových nešťastí, koľko konfliktov a vojen by nebolo, keby sme dokázali **viest' s úctou k druhému človeku pokojný dialóg** a **keby sme hovorili len za seba** („ja to vidím takto a som o tom presvedčený, ale ty to môžeš vidieť inakšie a byť o tom inakšie presvedčený - a je to v poriadku“), **keby sme skutočne žili naplno to, čomu veríme a nechceli od druhých, aby boli iní** (podľa našej momentálnej predstavy a nášho „najlepšieho presvedčenia“ – keďže každý z nás sa môže myliť, resp. tajomstvo života nebýva čierno-biele, ale často paradoxné, rozumom ani srdcom ani vlastnými skúsenosťami neuchopiteľné...). A tiež je pravdou, že **len pravá láska druhého človeka skutočne zmení.** Ak budeš naplno milovať, môžeš niekoho zmeniť. Ale to nie je tak, že **TY** budeš niekoho meniť... **Ale ten druhý človek sa bude chcieť meniť, keď sa bude cítiť skutočne milovaný!** (Aj keď... ak budeš skutočne milovať druhých celým srdcom, prídeš na to, že nikoho nepotrebuješ meniť... teda možno okrem seba.)

Čím viac niekoho zvädza pýcha a neláska, tým viac druhých ľudí súdi za to, že sú, akí sú. Čiže neodpúšťa, posudzuje a snaží sa druhého človeka - často nie úplne vedome - zničiť alebo zmanipulovať. (Môžeme za tým však vidieť nepriznané komplexy, zranenia a sebeckosť, ktoré človeku bránia v láske a prijatí druhých.)

Podľa ducha Evanjelia existujú vlastne len dva „typy“ kresťanov = **tí ktorí milujú** (aj skutkami, čiže plnia Božiu vôľu „milovať všetkých“) a **tí, ktorí sú pokrytci.** Pretože **kto sa nazýva kresťanom a nemiluje milosrdnou láskou, je jednoducho pokrytec!** „**Pokrytec ničí ústami svojho bližneho.**“ (Prísľ 11,9) Nemôžeš byť „**nemilosrdný kresťan!**“ (Je jasné - veď to vidíme všade okolo, aj medzi laikmi, aj medzi kňazmi - že takých je strašne veľa, tých „nemilosrdných sudcov“... Ale to nie je kresťanské!) **Čím viac je niekto ľudskejší a láskavejší, tým viac pochopil kresťanské Vtelenie. Ide o milosrdnú lásku, prijatie, blízkosť, súcitu, zdieľanie, radosť, pokoru, úsmev...**

Skús si viac otvárať Evanjelium a rozjímať nad jeho textami a príbehmi – prospeje ti to viac ako len počúvať niektorých „kresťanov, ktorí to nepochopili“... (Alebo počúvaj tých, ktorí to už trochu pochopili. Len niekedy je to ťažké rozlíšiť... „*Poznáte ich po ovocí.*“ Mt 7,16) **Čerpaj zo Zdroja = z Evanjelia. A tvoje srdce postupne pochopí v hlbokéj a rozjímavej modlitbe, čo je podstata Života.** Že je to „obyčajná“ láska, radosť, pokoj, dobro... Že je to jednoducho **ľudskosť.**

Samozrejme treba brať do úvahy aj realitu, že každý z nás, ktorí sa považujeme za kresťanov, **občas nezvládame život a vzťahy, a správame sa nekresťansky.** Ale práve vďaka snahe o duchovný život a vďaka pokore v srdci sa snáď z takýchto - menších či väčších - etáp zlyhaní vrátíme späť k láske a odpusteniu, k radosťi a pokoju, ku konaniu dobra - v spoločensťve s Bohom i ľuďmi.

*Ako si teda na tom ty? **Žiješ v milosrdnej láske** (a neodsudzuješ iných, si prijímajúci všetkých), **alebo si pokrytec** (a odsudzuješ iných)?*

„Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš? Ako môžeš povedať svojmu bratovi: »Brat môj, dovoľ, vyberiem ti smietku, čo máš v oku,« keď vo svojom vlastnom oku brvno nevidíš? **Pokrytec, vyhod' najprv brvno zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať smietku, čo je v oku tvojho brata.“** (Lk 6,41-42)

„Milujte svojich nepriateľov, dobre robte... Budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým. **Bud'te milosrdní, ako je milosrdný váš Otec! **Nesúďte** a nebudete súdení. **Neodsudzujte** a nebudete odsúdení! **Odpúšťajte** a odpustí sa vám. **Dávajte** a dajú vám.“** (Lk 6,35n)

Ježiš prišiel volať hriešnikov! *Počuješ, ako ťa volá vo vnútri srdca?* On vie, ako si na tom! Vie, v čom zlyhávaš a čo ťa trápi. Vie, v čom sa rozvíjaš a čo ťa teší. Vie po čom túžiš v hĺbke srdca. **Čo chceš skrývať? Bud' pravdivý k sebe! Pravdivosť života** (súlád myšlienok a činov) **a pravá pokora** (že vieš prijať, kto si práve teraz v tomto momente, s tým slabým aj silným v sebe) **je cesta autenticity** = jednoducho **si sám sebou, taký aký si teraz, ale tiež sa snažíš neustále rásť a rozvíjať sa** (snažíš sa stále viac pochopiť život a byť prínosom pre druhých, snažíš sa o dialóg a budovanie vzťahov založených na vzájomnej úcte).

Ak si zakladáš na vlastnej dôležitosti, nachádzaš sa tak mimo milosti, ktorá cez múr pýchy neprejde k tvojmu srdcu. Považovať sa (v zdravej pokore) za obyčajného človeka a hriešnika samozrejme neznamená „zhadzovať sa“ alebo „žiť s pocitmi viny“.

Je to **postoj radostnej vd'aky za Božiu bezpodmienečnú lásku a pocit vnútornej slobody - že môžem tvoriť svoj život, byť jeho autorom, že môžem robiť slobodné rozhodnutia** (napriek zlyhaniam a nedokonalostiam, ktoré charakterizujú náš reálny život a vzťahy).

„»Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.« Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.» (Mt 9,13)

„Farizeji a zákonníci šomrali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“ (Lk 15,2)

„Prišiel Syn človeka, je a pije... »Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!«“ (Mt 11,19)

„Farizeji a ich zákonníci šomrali a hovorili jeho učeníkom: „Prečo jete a pijete s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Odpovedal im Ježiš: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. **Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.**“ (Lk 5,30n)

„Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách. **Ak niekto počúva moje slová a nezachováva ich, ja ho nesúdím, lebo som neprišiel svet súdiť, ale svet spasiť.**“ (Jn 12,46-47)

Ježiš však v Evanjeliu tvrdo odsudzuje tých, ktorí si myslia, že sú „spravodliví“ a nepotrebujú tak Božie milosrdenstvo, odsudzuje tých, ktorí sa hrajú na „svätých“ či „morálne čistých“ či „nadradených“, ale vo vnútri sú sebeckí a namyslení, chýba im láska a súcit (pretože myslia viac na seba a svoje „plnenie si náboženských povinností“ ako na Boha a na Božiu milosrdnú lásku - ktorá by ich nutne privádzala ku slobodnému konaniu dobra a k súcitu s tými, ktorí potrebujú pomoc).

„Keď ešte /Ježiš/ hovoril, pozval ho istý farizej, aby uňho obedoval. On šiel a sadol si k stolu. A farizej sa začudoval, keď videl, že sa pred obedom neumyl. Pán mu povedal: „Vy, farizeji, čistíte čašu a misu zvonka, ale vaše vnútro je plné lúpeže a nepravosti. **Hlupáci**, či ten, čo stvoril vonkajšok, nestvoril aj vnútro? Ale čo je vnútri, rozdejte ako almužnu a všetko vám bude čisté. No **beda vám, farizeji**, lebo dávate desiatky z mäty, ruty a z každej zeleniny, ale **spravodlivosť a Božiu lásku obchádzate!** Toto bolo treba robiť a tamto nezanedbávať! **Beda vám**, farizeji, lebo máte radi prvú stolicu v synagógach a pozdravy na uliciach! **Beda vám**, lebo ste ako neoznačené hroby a ľudia ani nevedia, po čom chodia!“

Vtedy mu povedal ktorýsi zákonník: „Učiteľ, keď takto hovoríš, aj nás urážaš.“ On mu povedal: „**Aj vám, zákonníkom, beda!** Lebo zaťažujete ľudí bremenami, ktoré nemožno uniesť, ale sami sa tých bremien ani jediným prstom nedotknete.“

Beda vám, lebo staviate pomníky prorokom, ktorých zabili vaši otcovia! Tým dosvedčujete a schvaľujete činy svojich otcov, lebo oni ich zabíjali a vy im staviate pomníky. Preto aj Božia múdrosť povedala: Pošlem k nim prorokov a apoštolov a oni niektorých z nich zabijú, iných budú prenasledovať; a toto pokolenie sa bude zodpovedať za krv všetkých prorokov vyliatu od stvorenia sveta... **Beda vám, zákonníci**, lebo ste vzali kľúč poznania! Sami ste nevošli, a tým, čo chceli vojsť, ste zabránili." Keď stade odchádzal, začali naňho zákonníci a farizeji prudko dorážať a dotieravo sa ho na všeličo vypytovali. Strojili mu úklady, aby niečo podchytili z jeho úst." (Lk 11,37n)

„Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo zatvárate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi! Sami doň nevchádzate, a tým, čo vchádzajú, vojsť nedovoľíte. **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci!** Vyjedáte domy vdovám a modlíte sa dlhé modlitby... **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci**, lebo obchádzate more i zem, aby ste získali jedného novoverca, a keď sa ním stane, urobíte z neho syna pekla dva razy horšieho, ako ste sami! **Beda vám, slepí vodcovia!** Hovoríte: »Kto by prisahal na chrám, to nič nie je, ale kto by prisahal na chrámové zlato, to ho už viaže.« **Hlupáci a slepci!** Čo je viac: zlato, či chrám, ktorý to zlato posväcuje? Alebo: »Kto by prisahal na oltár, to nič nie je, ale kto by prisahal na dar, čo je na ňom, to ho už viaže.« **Slepici!** Čože je viac: dar, či oltár, ktorý ten dar posväcuje? Kto teda prisahá na oltár, prisahá naň i na všetko, čo je na ňom; a kto prisahá na chrám, prisahá naň i na toho ktorý v ňom býva. A kto prisahá na nebo, prisahá na Boží trón i na toho, čo na ňom sedí. **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci**, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale **zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie - spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť!** Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať. **Slepí vodcovia!** Komára preciedzate a ľavu prehítate. **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci**, lebo čistíte čašu a misu zvonka, ale vnútri sú plné lúpeže a nečistoty! Slepý farizej, vyčisti čašu najprv znútra, aby bola čistá aj zvonka! **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci**, lebo sa podobáte obieleným hrobom, ktoré zvonka vyzerajú pekne, ale vnútri sú plné mŕtvolných kostí a všelijakej nečistoty! Tak **sa aj vy navonok zdáte ľuďom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a nepravosti.** **Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci!** Prorokom staviate hrobky a spravodlivým zdobíte pomníky a hovoríte: »Keby sme boli žili za čias našich otcov, neboli by sme s nimi prelievali krv prorokov.« A tak si sami svedčíte, že ste synmi tých, čo zabíjali prorokov. Vy už dovŕšte mieru svojich otcov! **Hadi, hadie plemeno**, ako uniknete rozsudku pekla? Preto, hľa, ja k vám posielam prorokov, učiteľov múdrosti a zákonníkov. Vy niektorých z nich zabijete a ukrižujete, iných budete bičovať vo svojich synagógach a prenasledovať z mesta do mesta, aby na vás padla všetka spravodlivá krv vyliata na zemi..." (Mt 23, 13n)

„Beda nerozumným prorokom, ktorí idú za vlastným duchom a za tým, čo nevideli!" (Ez 13,3)

„Beda pastierom..., ktorí pásli seba!" (Ez 34,2)

„Beda ti, ničiteľ." (Iz 33,1)

„**Beda** pastierom, ktorí strácajú a rozháňajú stádo mojej pastviny, hovorí Pán.“ (Jer 23,1)

„**Beda** hlúpemu pastierovi, ktorý opúšťa stádo.“ (Zach 11,17)

„**Beda** človekovi, ktorý zrádza Syna človeka!“ (Mk 14,21)

„**Beda** tým, čo sú vo vlastných očiach múdri a sami pred sebou rozumní!“ (Iz 5,21)

„**Beda** vám, hriešni mužovia, ktorí ste opustili zákon najvyššieho Pána.“ (Sir 41,11)

„**Pokrytci!** Dobre o vás prorokoval Izaiáš, keď povedal: **»Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa.** No darmo si ma ctia, lebo **náuky, čo učia, sú iba ľudské príkazy.**«“ (Mt 15,7n)

„**Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?**“ Ježiš odpovedal... **»Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!«** Druhé je toto: **»Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!«** Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto niet.“ (Mk 12,28n)

Nesúd'me druhých! Právo súdiť má len Boh. My sme väčšinou mimo, keď súdime. Koľko zla, ničenia a zabíjania sa dialo (a deje) v histórii sveta a Cirkvi, keď sa ľudia hrali na sudcov. Keď druhých obviňovali, ničili, mučili a zabíjali vo svojej namyslenosti a bohorovnosti (napr. inkvizícia, upaľovanie kacírov, križiacke výpravy, náboženské vojny, ničenie názorových oponentov – a to nie je len „stredovek“, to sa deje aj dnes, len inými prostriedkami). V mene koho sa to dialo a deje? V mene Boha – Lásky? To ťažko... Je to len a len **v mene pýchy!** A môže to byť **pýcha jednotlivcov**, ako aj **pýcha spoločenstva**, alebo **pýcha celej krajiny**. **„Ale kto si ty, aby si súdil?“** Súdiť nemáme právo aj preto, že **nikto nie je bez hriechu! Každý z nás potrebuje Božie odpustenie.**

„Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpusti nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti. Ak hovoríme, že sme nezhrešili, jeho robíme luhárom a nie je v nás jeho slovo.“ (1Jn 1,8n)

Začni sa starať viac o svoju dušu... **Zmyslom starostlivosti o dušu je viesť zaujímavý a hodnotný život a pomáhať druhým, aby tiež mohli viesť takýto život.** Ježiš nebol trápny a suchý moralista, ktorý tým „spravodlivým“ ponúkal večný život. Bol to kultivovaný Človek-Boh. **Ježiš viedol pekný život, v ktorom bolo miesto pre priateľov, lásku, radosť, spoločenstvo...**

Chcem ťa pozvať k rozjímaniu nad príbehmi Evanjelií, kde môžeš nájsť príbeh, ktorý môže dať tvojmu životu zmysel. **Evanjeliá sú „dobrou správou“, pretože majú schopnosť spraviť toho, kto ich prijme do srdca, šťastným.** Otvor si Evanjelium (často ho otváraj, aj na malý čas, najlepšie každý deň) a vstúp do príbehov, ktoré ťa môžu premeniť – a priniesť do tvojho života **radosť, vnútorný pokoj, nádej, lásku, odvahu.** Ak ti niečo z tohto chýba, asi je čas na zmenu pohľadu. Alebo zmenu života...

Kresťanstvo je NÁDEJ v Božie milosrdenstvo (spásu), **VIERA v Ježiša Krista,** (ktorý ukázal ako spojiť Božie a ľudské do jednoty v láske) **LÁSKA, ktorá je nekonečná, bezpodmienečná, milosrdná a milujúca všetkých** (bez rozdielu).

Na **schopnosť žiť radostný a plodný kresťanský život** však potrebuješ nevyhnutne **žiť duchovným životom = osobná modlitba, rozjímanie nad Písmom, Eucharistia (ako darujúca sa Láska), žitie spoločenstva, konkrétne konanie dobra...** Môžeš sa síce primknúť k nejakému nekomplikovanému a nemennému náboženskému učeniu bez nejakého hlbšieho rozmyšľania či rozlišovania, k nejakému predpísanému programu morálnych zásad, ktoré budeš „dodržiavať“, k nejakej náboženskej „istote“. Je to ale falošnou ilúziou istoty, ktorá je udržiavaná úzkostlivým lipnutím na nezmeniteľnosti, na odmenách a trestoch, na odpustkoch a zásluhách, na viere v dôležitosť „tých hore“ a slepej poslušnosti „tých dole“. To ťa však neprivedie **k vnútornej slobode ani k skutočnej láske ani k darovaniu života z lásky.** Neprivedie ťa to **k naplnenému a šťastnému životu v radosi a pokoji.**

Rozhodni sa radšej **nastúpiť na skutočnú Cestu,** na duchovnú cestu, na cestu „Pokojného Bojovníka“. **Tak môžeš svojím životom napísať jedinečný a neopakovateľný Osobný príbeh!** **Cesta životom je proces, dobrodružstvo – spočíva v otvorenosti voči tomu, čo život prináša, v otvorenosti Duchu Života, v trvalej snahe porozumieť veciam lepšie, a v tom, že sa zbavíš nutkania brániť svoju pravdu ako tú jedinú a pravú.** Je to **cesta, ktorú naznačuje Ježiš v Evanjeliu – je to hĺbka, je to život s hodnotami, ktoré však nie je možné zhrnúť do nemenného zoznamu pravidiel. Prvoradé miesto tu má LÁSKA, chápaná ako hlboká úcta k druhému človeku** (ku každému človeku, aj k nepriateľovi).

„Pane... **Akože môžeme poznať cestu?!** Ježiš mu odpovedal: **Ja som cesta, pravda a život.**“ (Jn 14,5-6)

Je tu ale **potrebná zmena pohľadu** – oslobodiť sa od racionálnych, všeobecne uznávaných (avšak nevedomých a často mylných) vzorcov myslenia. **Ježiš ti ponúka cestu, ako vyjsť zo svojej hlúposti von.** Nemusíš nutne žiť s ostražitým paranoidným myslením, hrubým násilím ani seba-zničujúcim narcizmom. **Najmä týmito tromi poruchami trpíme = je to paranoia, násilie, narcizmus.** Potrebuješ zmeniť svoje zmýšľanie, čo znamená najmä **prekonať lenivosť k zmene.**

Súčasný svet je tragický – vládne tu namyslenosť a hlúposť. Nie je však múdre upnúť sa k romantickým naivným učeniám, ktoré dávajú falošnú ilúziu mieru a harmónie, ktoré však nemajú žiadny vzťah ku skutočnému životu. **Evanjelium ti ponúka cestu, ako dať svojmu životu zmysel a uchrániť sa pred neurózou a úzkosťou, ktoré sú príčinou tvojej agresivity a narcizmu. Evanjelium je cesta na vytvorenie spoločenstva** (namiesto neustáleho vytvárania si súperov a nepriateľov).

Otvor si Evanjelium a rozjímaj... Čítaj... medituj... **Prehodnocuj svoje konanie vo svetle konania Ježiša.** *Čo zisťuješ o sebe? O svojom strachu? O svojej zbabelosti? O svojej agresivite? O svojich zraneniach? O svojej namyslenosti? O svojej odvahe? O svojej láske? O svojom odpustení? O svojom smútku? O svojej radosti? O svojom pokoji či nepokoji v srdci? Žiješ naplnený život?*

To je podstatná otázka!
Žiješ naplnený život?

PRIJATIE DARU MILOSTI... (VSTUP NA HOSTINU)...

„Spasení ste milosťou skrze vieru;

a to nie je z vás, **je to Boží dar;**
nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval.“
(Ef 2,8)

**„Nie zo skutkov,
inak by milosť nebola milosťou.“**

(Rim 11,6)

Ak pochopíš Evanjelium v jeho jednoduchosti, uvidíš na stránkach Písma centrálnu pozitívnu tému. Je to **milosť = nezaslúžená Božia štedrosť,** ktorá je všadeprítomná, vždy k dispozícii, zvyčajne nepoznaná a často dokonca nechcená. **Milosť dáva tvojej duši nový život, podiel na živote Boha, v slobode skutočnej a darujúcej sa lásky.**

Môžeš žiť v Božej nevysvetliteľnej láske taký, aký si, v úplnej slobode a najmä bez strachu! Milosť je dar a Boh ju daruje každému - a nie len tým, ktorí „sa snažia“, ale aj tým, ktorý „sa nesnažia“ (por. Mt 5,44n). Stačí ju len slobodne vnútorne prijať!

Ak nepochopíš dar milosti, nebudeš môcť zažiť premieňajúcu silu Evanjelia! Zostaneš zablokovaný vo vlastnej snahe „získať si spásu“ či „zaslúžiť si spásu“ dokonalým plnením si náboženských povinností. Alebo budeš celý život ustrašený, neurotický, zbabelý, naivne poslušný, úplne neplodný v konaní dobra...

„Milosť nie je možné pochopiť cez systém zásluhovosti. Nie je možné ju vtesnať do modelu kupovania a predávania, straty, zisku, dosiahnutia cieľa či manipulácie, čo sú, žiaľ, modely, ktorými sa v našich životoch poväčšine riadime. **Milosť je doslova pre tých, ktorí si ju chcú vziať. Je to Boh večne rozdávací Boha, za nič, len pre samotný akt darovania.** (R.Rohr)

Boh chce aj teba zatahnuť do procesu Božej pokory, láskavosti a lásky. **Boh chce slobodných partnerov, a nie sluhov a otrokov.** „*Nie sluhovia, ale priatelia*“ (por. Jn 15,15). Byť priateľom Boha, to je Božou ponukou. **Nemáš Bohu slúžiť ako otrok, ale môžeš „napodobniť Ježiša“ – jeho lásku, nehu, blízkosť a službu druhým, inšpirovať sa jeho príkladom, ako jeho priateľ, ktorý chce svedčiť druhým o tejto krásnej a slobodnej a uzdravujúcej evanjeliovej ceste.**

V Evanjeliách Ježiš vyjadruje blízkosť a priateľstvo často cez jedlo a hostinu. Je to znakom otvoreného spoločenstva (a nie uzatvoreného elitárstva „vyvolených“). Sú to stretnutia, kde sa konzumuje chlieb a ryba, chlieb a víno. **Spoločné jedlo** (a to aj s hriešnikmi a farizejmi) **sa stáva Ježišovou najbežnejšou pomôckou na šírenie jeho posolstva. Obsahuje všetky prvky spoločenstva, rovnosti, radosti, starostlivosti, pôžitku, štedrého hostiteľa a otvoreného pozvania pre „dobrých aj zlých“.** (por. Mt 22,10 Lk 14,21n) Je to zároveň aj peknou metaforou na večný život a vykúpenie.

Je tu však otázka... **Si aj ty osobne ochotný „prísť na hostinu“, prijať ponúknutý dar milosti?** (por. Lk 14,23 Mt 22,8) Možno ani nie... „*Veď najprv sa musím stať lepším... a zbaviť sa mojich hriechov... a spevniť vieru... a viac slúžiť druhým... a minule mi hovoril jeden kňaz, že je hriechom opovážlivo sa spoliehať na Božie milosrdenstvo...*“

Je zvláštne, že v reálnom živote **mnohí ľudia touto hostinou - darom milosti - pohrdajú, boja sa jej, odmietajú ju a robia tým účasť na nej veľmi zložitou až nemožnou.** „Nie je možné, aby som dosiahol v takomto mojom stave milosť, pretože som nespĺnil to a to, žijem tak a tak...“ **Bojíš sa daru?** Nechceš osláviť život spolu s Bohom na hostine v zjednocujúcej láske? **Odmietáš Boží dar?** Z dôvodu strachu, ktorým ťa infikovali ľudia? (Ale veď ten a ten hovorí... a ten a ten píše... a táto Cirkev hovorí... a tamten kňaz píše...) A Ježiš stojí v kúte... Bez tvojho záujmu byť s ním... Pretože sa s ním bojíš byť! Pretože **iní ľudia ti zasiali do hlavy semienka strachu a podmienenej lásky „niečo za niečo“... Prečo by ti Boh daroval spásu a „nebo“ len tak, z lásky???** Pretože ťa miluje!

To sa týka aj prijímania Eucharistie. **Mnohí ľudia vôbec neprijímajú Eucharistiú** (alebo len veľmi zriedkavo), **pretože sa cítia „nehodný“.** Ale práve vtedy, keď sa cítiš „nehodný“, tak **tvoja pokora a vzťah s Bohom ťa privádza k úprimnej ľútosti** (tzv. dokonalá ľútosť KKC 1452) a tvoje prípadné **hriechy sú odpustené na podklade tvojej ľútosti a Božieho milosrdenstva!** (Potom je samozrejme vhodné si to „ošetriť“ aj spoveďou, ale odpustenie nie je viazané len na tento „právny“ akt v spovedi.)

„Ak nenájdeš kňaza, aby si sa vyspovedal, hovor k Bohu, tvojmu Otcovi a povedz mu pravdu: *‘Pane, vyviedol som toto, toto a toto... prepáč mi’* a pros o odpustenie celým srdcom, so skutkom ľútosti a sľúb mu: *‘Neskôr sa vyspovedám, no teraz mi odpusť.’* A v tej chvíli sa vraciaš do Božej milosti... **Ty sám môžeš pristúpiť k prijatiu Božieho odpustenia,** keď nemáš po ruke kňaza. Pomysli si: **teraz je tá chvíľa! A toto je ten správny moment, vhodný okamih.** Dobre si vykonajme úkon ľútosti, a takto sa naša duša stane bielou ako sneh.“ (pápež František)

„Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.“ (Mt 11,28)

„Dôverujúc v tvoju dobrotu a veľké milosrdenstvo, pristupujem k tebe ako chorý k lekárovi, ako hladný a smädný k prameňu života... Ty ma pozývaš na svoju hostinu... Prichádzam k tebe, Pane, aby si ma oblažil tvojím darom... *Vlastnou zásluhou sa nemôžeš dostatočne pripraviť... Ja som ťa pozval... ja doplním, čo ti ešte chýba; len pod’ a prijmi ma. Ja prichádzam posvätiť a polepšiť teba. Prichádzaš, aby si sa mnou posvätil a spojil so mnou, aby si dosiahol novú milosť a znova sa povzbudil k náprave. Nezanedbávaj túto milosť... To je, ako keby žobrák bol pozvaný na boháčovu hostinu a nemal by nič iného, čím by sa mu odmenil za jeho dobrodenia, iba svoju pokornú vdáku... Nie zo zvyku... ale s bázňou, s úctou a láskou prijímaj Telo...*

Poznáš moju slabosť a biedu. Vieš, ako hlboko trčím v chybách a hriechoch, ako často ma postihujú úpadky, pokušenia, zmätky a poškrvny. Prichádzam k tebe, aby si ma vyliečil... Rozpál' moje chladné srdce ohňom svojej lásky; osvieť moju slepotu jasom svojej prítomnosti... Nauč ma trpezlivo znášať všetky ťažkosti... Rozžni ma svojou prítomnosťou, **spál' vo mne všetko nečisté a celkom ma pretvor... nalož so mnou milosrdne... Veď ty si... **láska, ktorá očisťuje srdcia a osvecuje rozum!**" (T.Kempenský)**

My sme často úplne zablokovaní strachom z trestu za hriechy, pocitmi viny za zlyhania, dodržiavaním predpisov a zákonov o „čistote“, dodržiavaním nejakého momentálne nemenného „morálneho kódexu“ a neustálym uzmierovaním si vzdialeného Boha, že nevieme vôbec naplno žiť! Väčšina kresťanov len stále „upratuje“ (čiže dodržiava tie starozákonné biblické resp. novocirkevné „zákony o čistote a Božom kulte“, a snaží sa zakrývať svoje zlyhania – čo vedie k pokrytectvu... alebo sa svojimi zlyhaniami hrozne trápi a trpí silnými pocitmi viny...). **Väčšina kresťanov sa neodváža prísť na „hostinu lásky“, ktorú pripravil Boh. A nie... vôbec nie „až potom v nebi“! Máme žiť naplnený život už tu na zemi! Máme už tu žiť „nebo“ a rozširovať „Božie kráľovstvo“ = jednotu lásky s Bohom a ľuďmi.** Ale my často žijeme „peklo“, sme nešťastní a nenaplnení a chceme sa „pretrpieť“ až do nejakého budúceho „neba“, kde zrazu budeme šťastní... To je dosť naivné! A pritom **nádhera radostnej zvesti o Božej milosrdnej láske je o oslobodení sa zo všetkých zajatí a strachov! Je to vízia milosti** (namiesto strachu) **a hojnosti** (namiesto pocitu nedostatku). **Je to vnímanie Božej lásky, neustále prítomnej v našich životoch a v celom Vesmíre.** Nebo sa začína už tu na zemi. Aj peklo sa začína už tu na zemi. **Sme tak strašne zablokovaní strachom!!!** Namiesto toho, aby sme druhým hovorili ***„Boh ťa vidí a neustále miluje, tak sa raduj, tancuj a spievaj“***, hovoríme radšej ***„Boh ťa vidí, tak si daj riadny pozor! Aby si nebol zatratený, zničený, aby si sa netrápil v mučivých bolestiach v očistci dlhé veki! Tak trp radšej teraz... a plň (naše) príkazy a zákazy!“***

Ak si zakladáme na vine, nie sme otvorení pre radosť. Je tak strašne veľa smutných „kresťanov“ bez života... Ak si zakladáš len na náboženských povinnostiach a bojíš sa, aby si sa vôbec „dostal do neba“ niekedy v budúcnosti, tak tento **pasívno-agresívny postoj voči realite ťa nenaplní, nikoho neinšpiruje na cestu Evanjelia a lásky, a nikdy nezmení svet!** To sú len tie, mnohé storočia trvajúce, **nevykoreniteľné choroby kresťanov = smútok zmiešaný s pocitmi viny a odsudzujúci moralizmus zmiešaný s pocitmi nadradenosti.** Nič z toho Ježiš nehlásal, ani nežil. Ani za to nezomrel.

„Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10,10)

„Lenže vy nechcete prísť ku mne, aby ste mali život...“ (Jn 5,40)

Prečo? Prečo nechceš žiť plnohodnotný život? Čoho sa tak bojíš?

Nechaj sa uzdraviť zo strachu! Nechaj sa uzdraviť Božou láskou, ktorá tá objíma takého, aký si... A staň sa konečne vnútorne slobodným a slobodne milujúcim! Pretože **svoj život môžeš založiť na láske, alebo na strachu.** Vyber si...

Čo robí milosť? Posilňuje tých, čo skutočne milujú a dôverujú Bohu. A všetci ostatní ostávajú vo sfére premeškanej príležitosti – nie je to nejaké „budúce peklo“... Je to skôr súčasná **osobná prázdnota bez Boha.**

Medzi ľuďmi je veľmi rozšírená **náboženská choroba o striedaní odmeny a trestu. Potrebuješ sa otvoriť milosti!** Znovu (alebo po prvý raz) **stretnúť Ježiša, a posunúť sa od náboženstva plniaceho zoznam požiadaviek pod nátlakom strachu, k náboženstvu skutočnej premeny zmýšľania!** (por. Ef 4,23-24) **Ak zostaneš myslieť systémom „vítaz – porazený“,** ak budeš súdiť, kto a kedy sa nachádza v hriechu a je teda odsúdeniahodný (ten druhý?), a kto a kedy je bez hriechu a je teda „spravodlivý“ (ty?), **tvoje „kresťanstvo“ sa bude naďalej odvolávať na nízku a samolúbu morálku a nikdy nedorastie do mystickej hostiny, ktorú ti Ježiš ponúka. Budeš žiť povinnosť namiesto pôžitku** - čiže v tvojom živote budú len „nádoby na očisťovanie“ (por. Jn 2,6) – čo je **strach a povinnosť**, namiesto „šesťsto litrov opojného vína“ (por. Jn 2,7-10) – čo je **radosť a pôžitok.**

Život v Božej milosti, to je „obnova zmýšľania“ (por. Rim 12,2), to je **„nový človek“** (por. Ef 4,23-24), **„znovuzrodený človek“** (por. Jn 3,7), je to **„nový životný scenár víťaz – víťaz“, je to scenár života v milosti a vo vnútornej slobode, nádeji, radosti, láske.** Alebo ako chceš - môžeš aj naďalej len tak chodiť na omše z povinnosti, snažiť sa získať „zásluhu“, vypočítavať si odpustky a dni v očistci a chvastať sa svojimi morálnymi úspechmi (ktoré sú často vlastne odsudzovaním tých horších, ktorí nie sú takí „dobrí“ a „čistí“ a „spravodliví“ ako ty - pokrytec s pyšným srdcom).

Mnohí kresťania si chcú **„kúpiť Boha“** či **„kúpiť si Božiu lásku“.** **Kupovanie a predávanie v chráme** (por. Jn 2,14n) **je ďalšia náboženská choroba. Je to nepochopenie Evanjelia a daru milosti. Sebestačné náboženstvo a jeho časté spolčovanie sa s peniazmi a mocou je mimo Evanjelia.**

Biskupi a kňazi nie sú vlastníčkami milosti! Sú len správcami. **Milosť je darom od Boha.** Biskupi a kňazi nie sú ani vlastníčkami Ducha - pretože **Duch vanie kam chce...** „Musíte sa znova narodiť. Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“ (Jn 3,7-8) Aj keď niektorí by si želali, aby Duch vanul podľa ich zatuchnutého ducha klerikalizmu, infantilnej či vyvoleneckej viery. **Cirkev nie je „elitný klub“ pre vyvolených duchovných namyslenčov** (teda nemá byť). **Ani nie je spolkom infantilných veriacich mimo reality normálneho života** (nemá byť). **„Môj dom sa bude volať domom modlitby pre všetky národy!“** (Iz 56,7) *Dom modlitby... milosrdenstvo... láska v službe druhým... milovať aj nepriateľov... nesúdiť... Ako veľa z toho ešte stále nechápeme! A pritom je Evanjelium také jednoduché! A krásne...*

Manažment hriechu a prešpekulované a tvrdé právne či liturgické predpisy, či rôzne vzorce na „zaslúženie si neba“, a taktiež atmosféra mŕtvolnosti, čiernej farby a smútku, ktoré sa udomácnili v našej Cirkvi (s veľmi prešpekulovanými argumentami) **vytesnili** (bohužiaľ) **Ježišove inšpirujúce učenie o vnútornej premene srdca, o uzdravení Láskou, o pokoji a radosti, a o spásení a milosti - ako dare Otca pre všetkých!** Tohoto sa však bojíme! Nedajbože aby nejakí neverci, inoverci, hriešnici či divní ľudia vstúpili do večného života tak ako my - svätí, dobrí, zaslužili a pokorní veriaci...

Prečítaj si nasledujúci príklad z Evanjelia **o Božej logike lásky:** na podobenstvo o robotníkoch na žatve sa pozeráme ako na nejaké nelogické = z našej logiky odmeny a trestu a zásluhovosti.

„Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najatť robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi na denári za deň a poslal ich do svojej vinice. Keď vyšiel okolo deviatej hodiny, videl iných, ako stoja záhalčivo na námestí. I povedal im: **»Chodte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude spravodlivé.«** A oni šli. Vyšiel znova okolo dvanástej aj okolo tretej hodiny popoludní a urobil podobne. Keď vyšiel okolo piatej popoludní a našiel iných postávať, povedal im: **»Čo tu nečinne stojíte celý deň?«** Vraveli mu: **»Nik nás nenajal.«** Povedal im: **»Chodte aj vy do mojej vinice!«** Keď sa zvečerilo, povedal pán vinice svojmu správcovi: **»Zavolaj robotníkov a vyplať im mzdu, počnúc poslednými až po prvých!«** Tak prišli tí, čo nastúpili okolo piatej hodiny popoludní, a každý dostal denár. Keď prišli tí prví, mysleli si, že dostanú viac. Ale aj oni dostali po denári. Vzali ho a **šomrali na hospodára: »Títo poslední pracovali jedinu hodinu, a ty si ich postavil na roveň nám, čo sme znášali bremeno dňa a horúcosť.«** Ale on jednému z nich odpovedal: **»Priateľu, nekriďdím ti. Nejednal si sa so mnou za denár? Vezmi, čo je tvoje, a chod! Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe. Alebo nesmiem so svojím robiť, čo chcem? Či na mňa zazeráš preto, že som dobrý?«** Tak budú poslední prvými a prví poslednými.“ (Mt 20,1n)

Boh sa rozhoduje podľa logiky bezpodmienečnej Lásky. Život je dar... Božia láska je dar... Milosť je dar... Spása je dar... Je zaujímavé, že **najbližšie k pochopeniu Evanjelia mali vždy ľudia - vzdelaní alebo aj úplne jednoduchí - ktorí skutočne milovali, modlili sa a slúžili ľuďom „v teréne“ = boli „medzi nimi“ a „s nimi“ a „pre nich“.** Niečo na tom bude... (Ak si mimo reálneho sveta, mimo reálnych ľudí a ich problémov, mimo reálnej lásky - budeš jednoducho mimo.)

Božia logika bezpodmienečnej lásky sa týka aj odpustenia. Odpustenie si nemôžeš „zaslúžiť“ svojimi skutkami. Odpustenie hriechov je čistý Boží dar. (Nie je to právny koncept pre kňazov – kňaz pri spovedi len sprostredkúva dar milosti odpustenia, ale Božia milosť samozrejme nie je „závislá“ na ľuďoch a spovednici, a pôsobí slobodne ako a kde chce.)

„Keď sa odpustenie stane právnym konceptom, potom my, ktorí ho udeľujeme, začneme rozhodovať o tom, kto je vnútri a kto je vonku, nájdeme spôsoby, ako si ho zaslúžiť, a vylúčime nehodných... **Zničili sme pravdepodobnosť, že ľudia vôbec niekedy okúsia ten čistý dar Božieho odpustenia. Odsunuli sme ich preč od Boha, ktorého odpustenie si nemôžu nijako zaslúžiť. Vždy ho môžu len prijať ako dar, a práve to je ten zážitok, ktorý nás tak hlboko premieňa. Inak by to nebola milosť! Milosť v nás pracuje a vytvára majstrovské dielo.** (por. Ef 2,10)“ (R.Rohr)

Boh ťa nemiluje preto, lebo si dobrý.
Boh ťa miluje preto, lebo on je dobrý.

Boh ťa nemiluje preto, lebo si dobrý.
Ty si dobrý preto, lebo Boh ťa miluje.

Dáva jedine Boh. My len prijímame.
V radosti a vďačnosti, v pokoji, v pokore a láske.

BOH UZDRAVUJE A POVOLÁVA NA VEĽKÉ VECI...

Ježiš v Evanjeliách neuzdravuje ľudí, ktorí „si to zaslúžia“. Ježiš uzdravuje tých, ktorí po uzdravení túžia! A túto túžbu vyvoláva Boh! *Túžiš po uzdravení? V hĺbke srdca túžiš po uzdravení? Uvedomuješ si svoje zranenia a strachy? Túžba po uzdravení stačí.* Ježiš sa ťa pýta vo vnútri tvojho srdca: *„Čo chceš, aby som ti urobil?“*

„Ak chceš, môžeš ma očistiť. Ježiš sa zľutoval nad ním... a povedal mu: Chcem, buď čistý!“ (Mk 1,40-41)

„Ježišu... zmiluj sa nado mnou... **Čo chceš, aby som ti urobil?**... Aby som videl. A Ježiš mu povedal: Pozeraj! **Tvoja viera ťa uzdravila.** A hneď videl.“ (Lk 18,38n)

Ak túžiš po uzdravení, stane sa to. Možno nie takým spôsobom alebo v takom čase, ako ty chceš, ale stane sa to. **Stačí túžba a viera.** (Možno tvoje uzdravenie bude znamenať „len“ pochopenie...)

Dôležité je však vedieť, že **aj ty osobne máš veľké poslanie = povolanie vo svete. V niečom si nenahraditeľný! Boh ťa chce mať práve v tomto čase tam, kde si. A presne takého, aký si. Aj s tvojimi chybami a slabosťami. Pretože práve TO SI TY! Už si našiel odpoveď na najdôležitejšiu otázku svojho života: „Ako môžem darovať svoj život?“**

Boh v Biblii nepovoláva na veľké veci len tých dobrých, poslušných, spravodlivých (ako by sme si to predstavovali podľa našej logiky odmeny a trestu, a nášho vnímania „tých dobrých“ a „tých zlých“). **Boží výber spolupracovníkov na budovanie a spásy sveta je nejaký škandalózný, nezmyselný, provokatívny, vyrušujúci... Prečo práve on/ona?! Odpoveďou je Božia sloboda.** (Pretože Boh nie je otrokom našich hlúpych či obmedzených predstáv. Našťastie. Takže vykonať veľké veci máš šancu aj ty... ;-)

Jednou z najväčších biblických postáv bol Dávid. (Aj sám Ježiš je „z Dávidovho rodu“ por. Lk 1,27/32). A tento Dávid? Kto to bol?

Dávid bol **obyčajný a nepripravený muž.** Bol to **násilný bojovník** (por. 2Sam 8-10), **cudzoložník**, ktorý oplodní vydatú ženu Betsabe (por. 2Sam 11,2n), je to **egocentrický človek**, ktorý dá zabiť Uriáša, aby ochránil svoju povesť (por. 2Sam 11,5), niektorí biblisti dokonca tvrdia, že jeho vzťah k Jonatánovi mohol mať homosexuálny charakter. (por. 1Sam18,1n, 2Sam 1,26) Ale **práve on je vyvolený Bohom! On je milovaný Bohom**, ktorý sa k nemu neustále skláňa. **Jeho „svätosť“ je úplne vypôsobená Bohom a jeho pôsobením v ňom... „Ja mu budem otcom a on mi bude synom. Ak sa previní... svojej milosti ho nepozbavím.“** (2Sam 7,14-15)

Na príklade Dávida vidno, že **Božie vyvolenie je absolútne slobodné a nezávislé a nemá nič spoločné s našimi „zásluhami“ či s našou hriešnosťou.**

Dávid napísal väčšinu žalmov. Pretože – tak ako každý z nás na duchovnej ceste – **aj on si nakoniec uvedomil, že akékoľvek zásluhy, ktoré má, sú jedine Božím darom.**

Boh implantuje kúsok zo samého seba do nás – je to Duch Svätý

(por. Rim 5,5; 1Kor 3,16-17) **Boh v každom z nás vidí seba samého – nemôže preto nemilovať.** „Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, **ja nezabudnem na teba... Do dlaní som si ťa vryl.**“ (Iz 49,15-16)

Ježiš nazýva naše telá „chrámami“... **„Vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha... Oslavujte teda Boha vo svojom tele.“** (1Kor 6,19-20) **Naša schopnosť lásky nie je náš morálny úspech, ale Boží dar pre nás.** „Čo máš, čo si nedostal? A keď si dostal, čo sa chvasceš, akoby si nebol dostal?“ (1Kor 4,7)

„Spása bola vždy objektívnym darom, ku ktorému musíme pristúpiť a prijať ju. My sme však z nej urobili subjektívny úspech... Tajomstvo jednoty sa nemôže dosiahnuť kalkulatívnym myslením. Dualistická myseľ nemôže dosiahnuť jednotu, celistvosť, večnosť či svätosť. Len Boh vo mne dokáže spoznať Boha, len láska dokáže spoznať lásku, len jednota dokáže dosiahnuť jednotu.“ (R.Rohr)

Obviňovaním druhých (a tiež neprijatím faktu, že aj slabí a zlyhávajúci ľudia majú Božie poslanie „robiť veľké veci“) **len odsudzujeme seba a ukazujeme všetkým okolo, že nám chýba v srdci láska a pohýňa nás namyslenosť a obmedzený pohľad na život a na Boha.** „Človeče, nemáš výhovorky, keď súdiš, nech si ktokoľvek. Lebo **v čom súdiš iného, sám seba odsudzuješ.**“ (Rim 2,1)

Celistvými a svätými sa staneme v tom okamihu, keď dokážeme prijať svoj tieň = keď dokážeme uznať svoj hriech. Od nevedomia k vedomiu sa v podstate pohybujeme cez **vedomý zápas s naším tieňom.** Aj Ježiš začína verejne hovoriť až potom, čo ho „Duch vyviedol na púšť, aby ho diabol pokúšal.“ (por. Mt 4,1n) **Problémom nie je, že páchame hriech, ale naša nechota priznať si, že sme zhrešili, alebo čestne sa postaviť voči zlu a nášmu sklonu na hriech.**

„Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti. Ak hovoríme, že sme nezahrešili, jeho robíme luhárom a nie je v nás jeho slovo... Toto vám píšem, aby ste nehrešili. **A keby niekto zhrešil, máme u Otca zástancu: Ježiša Krista, spravodlivého. On je zmiernou obetou za naše hriechy; a nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta.**“ (1Jn 1,8n)

Tí, ktorí nikdy vedome nezápasi so svojou úbohosťou a zraniteľnosťou (tí, ktorí nikdy skutočne nepocítili osobné pády na dno, tí, ktorí nikdy nepochopili, akí sú slabí a neverní v láske), **nikdy sa ani nemohli prebudiť - sú teda neuvedomelí, sú falošne „nevinní“, nezranení...** A tak, ako **Ježiš „bez rán“ je „falošný Ježiš“**, tak **človek „bez rán“ je „falošný človek“**. **A práve títo ľudia sú tí, ktorí ničia vzťahy, veľké diela a dejiny** (Ježiš ich volá „obielené hroby“ a „slepí vodcovia“ a „hadie plemeno“ a „pokrytci“.) **Ježiš neprišiel volať „nevinných“, ale hriešnikov**. Ak si teda „uvedomelý hriešnik“, máš šťastie a môžeš na toto Božie milosrdné a láskavé volanie odpovedať... Opäť a zase - nezabudni, že **Boh ťa nemiluje preto, že si dobrý, ale preto, že Boh je dobrý**. Zapamätaj si to! Uchráni ťa to od namyslenosti z vlastných zásluh a tvojej „svätej dobroty“. (Či „svätej sprostoty“?)

„Boh má dosť dobré skúsenosti s používaním ľudského hriechu na dobro, ale tých, ktorí odmietajú vidieť svoju temnú stránku, použiť nemôže! **Ježiš sa nikdy nehnevá na hriešnikov. Hnevá sa len na ľudí, ktorí si nemyslia, že sú hriešni**. ‘Spravodliví’ sú pre Ježiša vždy problematickejší, pretože porozumeli len spolovice, ak vôbec, o čo tu ide.“ (R.Rohr)

„Aby sme mohli byť milovaní Bohom, **musíme Bohu dovoliť, aby nás miloval**. Aby sme mohli byť vyvolení, **musíme prijať vyvolenie**. Aby sme mohli byť požehnaní, **musíme sa nechať požehnať**. Je ťažké prijať, že sme prijatí, zvlášť prijatí Bohom. **Musíme mať pokoru**, aby sme sa tomu mohli odovzdať, a ešte viac, aby sme v tom mohli s vierou vytrvať... **Božia láska je nemenná a neodvolateľná. Našou úlohou je byť otvorení pre túto lásku a nechať sa ňou premieňať**. **Nejestvuje nič, čo by Boha prinútilo milovať nás viac, ako nás už miluje. A neexistuje nič, čo by ho prinútilo milovať nás menej. Sme spojení s jeho láskou natrvalo! Jediný rozdiel je medzi tými, ktorí ju prijímú, a tými, ktorí ju neprijímú, no všetci sú rovnako a objektívne milovaní. Tí, čo túto lásku prijímú a zotrávajú v nej, môžu z nej neustále čerpať nový život.**“ (R.Rohr)

**„Všetci si na začiatku myslíme,
že ideme urobiť niečo veľké pre Boha,
a na konci nášho života zistíme,
že Boh urobil všetko pre nás.“**

(R.Rohr)

**„Kto som ja, Pane, Bože,
a čo je môj dom,
že si ma priviedol až sem?“**

(Dávidova modlitba, 2Sam 7,18n)

„Celú svoju nádej uprite na milosť, ktorú dostanete.“ (1Pt 1,13)

„Pán preukáže **milosť a vernosť.**“ (2Sam 2,6)

„Pane... doved' ich život do konca **v radosti a v milosti.**“ (Tob 8,17)

„Milosť... prináša ospravedlnenie z mnohých previnení.“ (Rim 5,16)

"Boh pyšným odporuje, ale **pokorným dáva milosť.**" (Jak 4,6)

„Vy ste dostali milosť.“ (Flp 1,29)

„Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou... Milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista.“ (Jn 1,16-17)

„Každý z nás dostal milosť podľa miery, akou nás obdaroval Kristus.“ (Ef 4,7)

„Boh má moc rozhojniť vo vás každú milosť, aby ste mali vždy vo všetkom úplný dostatok a **aby ste mali hojne** na každý dobrý skutok.“ (2Kor 9,8)

„Kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť.“ (Rim 5,20)

„Z Božej milosti som tým, čím som.“ (1Kor 15,10)

„Ustavične **vzdávam vdáky svojmu Bohu, za... Božiu milosť,** ktorú ste dostali v Kristovi Ježišovi. Ved' v ňom ste boli obohatení vo všetkom.“ (1Kor 1,4-5)

„Láskavosť Pána... **jeho milosť nepomíňa,** obnovuje sa každým ránom.“ (Nár 3,22-23)

„Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života.“ (Žalm 23,6)

„Nadmieru sa rozhojnila milosť nášho Pána s vierou a láskou, ktoré sú v Kristovi Ježišovi.“ (1Tim 1,14)

„Pane, **svojej krajine si preukázal milosť... svojmu ľudu si odpustil vinu a zakryl si všetky jeho hriechy... Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.**“ (Žalm 85,2n)

„Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: **moja milosť neodstúpi od teba.**“ (Iz 54,10)

„Bude s nami **milosť, milosrdenstvo a pokoj** od Boha Otca i od Ježiša Krista, Otcovho Syna, v pravde a láske.“ (2Jn 3)

„Milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i od Krista Ježiša.“ (2Tim 1,2)

„Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (2Kor 12,9)

"Poznám ťa po mene... **našiel si milosť v mojich očiach.**" (Ex 33,12)

„Božia milosť ma zachránila.“ (Sir 34,13)

Takže: **„Snaha je krásna a nevyhnutná – nie je však podmienkou, aby sme si zaslúžili milosť, pretože tú dostávame zadarmo. Je skôr vyjadrením našej dobrej vôle, našej túžby naplno odpovedať na Božiu lásku...** Ľudské úsilie je potrebné, len mu treba nájsť to správne miesto. Nepraktizovať pyšný a nepokojný perfekcionizmus, ale každý deň robiť to, čo sa od nás požaduje: v jednoduchosti, v tichosti, v pokoji, v pokore a v dôvere, **opierajúc sa o Boha, nie o nás samých. Neznepokojovať sa a neznechucovať sa, keď narazíme na naše ohraničenia, ale prijať ich pokorne a pokojne... Cesta uznania a prijatia našej slabosti nie je vždy ľahká. Naráža na našu pýchu, na naše obavy, že nás iní neprijmú, na našu chýbajúcu dôveru v Boha. Vyžaduje radikálny obrat... nestarať sa už toľko o seba a sústrediť sa jedine na Boha.“** (J.Philippe)

Takže STRACH už v tvojom živote nemusí mať miesto!
Len **láska, radosť, milosrdenstvo, pokoj a dobro.**

Prečo sa bojíš byť skutočne slobodný a naplnený láskou?

SPOLOČENSTVO LÁSKY AKO „BOŽIE KRÁĽOVSTVO“

Chod' a **ohlasuj**, že spoločenstvo lásky je blízko. **Uzdravuj** chorých, mŕtvych **prebúdaj k životu**, špinavých **očisťuj**, z posadnutých **vyháňaj démonov.** (por. Mt 10,7-8)

Kľúčom k „Božiemu kráľovstvu“ je tvoj život a tvoje činy. Nejde až tak o „mravný a počestný život“ (pretože život je často dosť komplikovaný), ale o to, že **máš druhých uzdravovať, prebúdať ich, starať sa o nich a byť k nim nežný = tvoriť spoločenstvo lásky.**

Ježiš nebol učiteľ morálky. On hlásal milosrdnú Božiu lásku a ponúkal spásu a slobodu (od otroctva hriechu, od otroctva prehnaných náboženských pravidiel, od otroctva strachu, od otroctva posadnutosti). *Ako si prijal Ježišovo posolstvo? Meníš svoje zmýšľanie? Si vnútorne slobodný? Žiješ v radosť, pokoji a darujúcej sa láske? Alebo vnímaš, že žiješ prázdny a nenaplnený život, ale snažíš sa nahovoriť si, že to tak je v poriadku, lebo predsa žiješ „správne“?*

Som presvedčený, že **znakom naplneného života je vnútorný pokoj, radosť zo života, jemný úsmev na perách, schopnosť vnímať Božiu lásku prítomnú všade vo svete, byť schopný konať dobro s láskou a nehou** (svojim originálnym spôsobom, reálne, konkrétne, v malom či veľkom, podľa osobitných darov), a **byť schopný užívať si život naplno a s vášňou. Nájsi svoju vlastnú cestu skutočnej viery** (ku ktorej ťa má Cirkev – kňazi či laici - inšpirovať), **skús porozumieť životu a pokús sa zmeniť svoj život tým, že zmeníš svoje zmýšľanie, svoj pohľad na ľudí a na svet** (často zahmlený strachom, naučenými „múdrosťami“, vlastným egoizmom...)

Evanjeliá naznačujú, že **byť súčasťou „Božieho kráľovstva“** je dôležitejšie ako viesť „dobrý život“ či dodržiavať „správne pravidlá“. **Ježiš ponúka úplne nový spôsob života = skutočný život v slobode a darujúcej sa láske.** Je to skôr **otázka bytia** ako viery. **„Božie kráľovstvo“ je spôsob chápania a žitia, zároveň je však súčasťou bežnej existencie, každodennej skutočnosti. Ide o prístup k životu.** Ak si vyčistíš oči, ktorými sa pozeráš na seba, na ľudí okolo i na svet, zrazu začneš vidieť seba, druhých aj svet úplne inakšie, pravdivejšie... (Aj keď ty, druhí ľudia ani svet sa reálne nezmenia.) **Ak zmeníš pohľad, nevyhnutne sa budeš meniť aj ty - lebo pochopíš! Tvoj život môže zmeniť aj malá zmena pohľadu.**

Chcel by som vzlietnuť, Pane, do výšin,
nad svoje mesto, nad celý svet, nad všetok čas,

očistiť si pohľad
a hľadiť na všetko TVOJIMI OČAMI.

Videl by som vesmír, ľudstvo a dejiny,
videl tak, ako vidí Otec.
Videl by som v úžasnej premene hmoty,
v neustálom vrení života,
tvoje veľké telo,
ako sa skrže Duchu rodí.

**Videl by som, ako sa uskutočňuje
večná myšlienka lásky tvojho Otca.**

Zhrnul by som v tebe všetko,
čo je na nebi a na zemi.
Videl by som, že dnes, tak ako včera,
i nepatrný detail spoluúčinkuje,
že každý jedinec má svoje poslanie,
i každá ľudská skupina.
A každá vec tak isto.

Videl by som i túto továraň, i toto kino,
počul by som debatu o kolektívnej zmluve,
či o kladení kameňa pre obecný vodovod,
čítal by som vyhlášku o cenách potravín,
videl by som mladých, čo v hlúčkoch idú tancovať,
videl by som, ako sa dieťa rodí a starac umiera,
videl by som najmenšiu čiastku hmoty
i najslabší záblesk života,
lásku i nenávisť, hriech i milosť.

**Dojatý by som pochopil,
že pred mojimi očami sa odohráva
veľké dobrodružstvo lásky,**
čo sa začalo na úsvite sveta.

Videl by som aj dejiny Cirkvi,
ktoré sa skončia až v nebi, podľa prislúbenia,
keď po vzkriesení tela
zastaneš pred Otcom a povieš:
Dokonané je, som Alfa a Omega,
Začiatok i Koniec.

Videl by som, ako sa všetko spíňa,
a poznal, že všetko je len jeden pohyb
celého ľudstva i celého vesmíru
k Najsvätejšej Trojici,
v tebe a cez teba, Pane.

Pochopil by som, že nič nie je profánne,
ani veci, ani ľudia, ani udalosti,

**že všetko na začiatku posvätil Boh
a všetko má znovu posvätiť aj človek,**
čo má podobu Boha.

Poznal by som, že aj môj osobný život,
ako slabučký dych v spoločnom veľkom tele,
je nenahraditeľne cenný v pláne nášho Otca.

Na kolenách, Pane, by som obdivoval
tajomstvá tohto sveta, ktorý
- napriek početným a hrozným stroskotancom hriechu -
je neustálym pulzom lásky, smerujúcej
k večnej Láske.

Chcel by som vzlietnuť, Pane, do výšin,
nad svoje mesto,
nad celý svet,
nad všetok čas,

**očistiť si pohľad a hľadiť na všetko
TVOJIMI OČAMI.**

(M.Quoist)

Duchovný život nie je väčšinou viditeľný a udivujúci (to sú často falošní proroci a náboženský exhibicionisti). **Duchovný život je často skrytý, ako keby úplne obyčajný, nenápadný, jednoduchý, každodenný... Ale meniaci svet!** Človek, ktorý žije duchovným životom = modlí sa a miluje, človek, ktorý pochopil život, ostáva navonok rovnaký, obyčajný, študujúci, pracujúci... Ale tak nejako všetci cítia, že **jeho prítomnosť uzdravuje... že jeho láska inšpiruje k plnohodnotnému životu.**

PS...

Predstav si, ako Ježiš posielal svojich učeníkov kázať o Božom kráľovstve, uzdravovať a vyháňať démonov. (por. Lk 10,1n) Aj ty si pri tom, keď vyvoláva mená tých, ktorí budú vyslaní. **Čo cítiš, keď ho počuješ vysloviť tvoje meno? A keď pomyslíš na cestu do neznámych dialôk? Aké prípravy robíš, než sa vydáš na cestu?**

Než vyrazíte, každý sa s Pánom osobne stretne. Keď vidíš jeho milujúci pohľad, pocítiš zrazu, k svojmu údesu, že **odchádzaš meniť svet so srdcom, ktoré samo nutne potrebuje zmenu!** *Ako máš ostatným priniesť mier, keď je v tvojom srdci rozpor?* Rozpor medzi tým, kým skutočne si, a tým, kým sa zdáš byť. Medzi tým, ako sa správaš, a tým, čo kážeš. A rozpor najhlbší zo všetkých: medzi tým, čo chceš robiť a byť (a čo sa v tvojom živote stalo), a tým, čo chce Boh.

Môžeš niekoho oslobodiť zo zajatia, ak ti srdce zviera nezriadené lipnutie, obavy z budúcnosti a viny z minulosti? Máš učiť odpusteniu, a pritom si sám zatrpknutý a podráždený. Máš ostatných zahŕňať láskou k pravde – ty, so svojím obranným postojom – a pritom sa tvrdohlavo držíš svojich pohľadov na svet a odmietaš byť otvorený. Akú predvedieš ostatným odvahu, keď si taký zbabelec – i v maličkostiach, veď sa toľko bojíš niekoho zraniť, odmietnuť žiadosť, nesúhlasiť... a hroziš sa nepríjemnosť a sporov. Vydávaš sa do sveta, aby si učil súcitu – a si kedykoľvek ochotný niekoho zavrhnúť. **Chýba ti Pánova láskavosť srdca, pretože vidíš úmyselné zlo, kde on vidí nevedomosť a slabosť.**

Prišiel si si s nadšením pre Pánovo požehnanie pred cestou. Teraz si ale stratil odvahu: **ako máš iných podnietiť k radikálnej zmene, ak si sám žiadnou neprešiel?** Hovoríš: „Neposielať mňa. Nie som toho hodný.“ Čo ti na to Ježiš odpovedá?

Osobné poznámky:

Osobné poznámky:

SOTO®

Spracoval Martin Ruksak Krška

www.ruksak.sk